

Czytania: (Oz 6, 3-6); (Ps 50 (49), 1bcd i 8. 12-13. 14-15); (Rz 4, 18-25); Aklamacja (Łk 4, 18); Ewangelia (Mt 9, 9-13)

W pierwszym czytaniu prorok Ozeasz zachęca wszystkich do poznania Pana, do dołożenia starań, do gorliwości, aby poznać Pan, a to znaczy jednocześnie, aby uznać Jego zwierzchnictwo, poznać jego wolę. Poznanie Pana oznacza powrót do pełnienia Jego woli, czyli nawrócenie. Znajomość Boga to wierność i miłość, której ówczesnym Izraelitom brakowało z powodu niewierności Bożemu prawu i z powodu bałwochwalstwa, gdyż odwrócili się od Boga do bożków, żyjąc w nieprawości i sakralnym nierządzie, byli niewierni dla Pana. Ozeasz wzywa do nawrócenia, ponieważ wie, że jak naród się nawróci, to także Pan Bóg przyjdzie im z pomocą, aby uratować od nieszczęść, w które sami na siebie sprowadzili. Przyjście Boże jest pewne jak nadejście świtu i gwarantujące dobre owoce jak wiosenny deszcz. Ozeasz jednocześnie wypomina Izraelowi, że jego miłość, w szerokim tego słowa znaczeniu, jako skłonność do współpracy, czyli też jego wierność, jego prawość, jego gorliwość o sprawy Boże, szybko znikają jak rosa poranna. Ozeasz wyraża żal, że Izrael jest tak niechętny do nawrócenia i przypomina, jak Bóg napominał lud przez proroków przez ostre słowa swych pouczeń, aby Prawo Boże zabłysło jak światło i aby nie spotkał ich surowy sąd Boży. Bóg pragnie naszej miłości pragnie naszego prawego życia, miłosierdzia i współczucia wobec innych, pragnie naszej gorliwości o sprawy Boże bardziej niż automatycznych i bezrefleksyjnych ofiar. Poznanie Boga to rozumienie Bożej woli, to znajomość Jego dróg, Jego praw, to zdolność rozróżniania dobra i zła, to posłuszeństwo, szczerzy szacunek i bojaźń Pańska takie cechy są cenniejsze niż dym spalanych ofiar.

Judaizm za czasów Jezusa nie był bardzo różny od tego z czasów proroka Ozeasza. Można powiedzieć jak Ozeasz, że nie ma już, „zagięły wierność i miłość i znajomość Boga na ziemi” 4,1. Jezus cytując Ozeasza przypomina uczonym w piśmie o tym zarzucie, który stawiał niegdyś Bóg przez usta Ozeasza. Jezus odsyła ich do tej księgi. I kiedy oni zamknęli się na tak zwanych grzeszników i potrafili się jedynie odseparowywać, Jezus potwierdza, że po to przyszedł, aby wezwać grzeszników na nowo do przyjaźni z Bogiem, żeby nikt nie został wykluczony, i że także uczeni w piśmie powinni wykazywać się większym miłosierdziem i współczuciem, aby skutecznie prowadzić ludzi do poznania i umiłowania Boga i Jego przykazań. Módlmy się abyśmy z niewzruszoną wiarą i zaufaniem potrafili szukać woli Bożej w naszym życiu i chodzić Jego drogami.

o. Wiesław Jonczyk SJ